

Til medlemmerne af Arbejdsmarkedsudvalget

Kolding, den 15. september 2009

Retssikkerheden for vore syge har efterhånden nået bunden!

I en afgørelse fra Ankestyrelsen (158-09) er det nu slået fast, at sygemeldte skal betale den ultimative pris for kommunernes mangelfulde sagsbehandling. Som det fremgår var der tale om en sag, hvor kommunen ikke havde udarbejdet en ressourceprofil inden varighedsbegrænsningen. De kunne derfor ikke tage stilling til om sygedagpengene kunne forlænges og stoppede sygedagpengene.

Beskæftigelsesankenævnet fastholdt, at det er en retsgaranti, at der udarbejdes en ressourceprofil, hvorfor sygedagpenge skulle fortsætte (administrativt forlængelse). Denne praksis har Ankestyrelsen nu ændret, idet man fastholder at sygedagpengene skal stoppe – også selvom det er kommunens skyld. Ganske vist udtaler man, at det er meget kritisabelt, at sagsbehandlingen er så mangelfuld, men evt. økonomisk tab som følge heraf hører hjemme under domstolene.

Dertil er vi nu kommet i behandlingen af vore syge. Retssikkerheden henvises til domstolene. Forhold som du ingen som helst indflydelse har på som syg, er nu afgørende for dit forsørgelsesgrundlag. Kommunerne kan fortsætte med at sløse med sagsbehandlingen – de syge betaler prisen.

Kan det virkelig være meningen? Anstændighed overfor vore syge har virkelig trange kår i dagens Danmark!

Med venlig hilsen

John Bondebjerg / Bente Dam Sørensen
formand socialrådgiver

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen	Afgørelsesdato: 29-04-2009	Uds. dato: 03-08-2009	Nummer: 158-09	J.nr.: 7000044-09
---	--------------------------------------	---------------------------------	--------------------------	-----------------------------

Status: ~~✓~~ Gældende

Principafgørelse

om: sygedagpenge - varighedsbegrænsning - forlængelse - standsning - ressourceprofil - udsættelse

Lov:

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 24 og § 28

Resumé:

Kommunen havde ikke hjemmel til at forlænge udbetalingen administrativt efter varighedsbegrænsningens indtræden udelukkende med henvisning til, at kommunen ikke rettidigt havde anvendt arbejdsevneметоден og herunder udarbejdet ressourceprofil. Det var en betingelse for forlængelse af dagpengene, at en af forlængelsesgrundene udtrykkeligt var opfyldt.

Kommunen måtte derfor udsætte afgørelsen om forlængelse af udbetalingen af dagpenge i 4 uger, da det forventedes, at beslutningsgrundlaget på dette tidspunkt ville blive væsentligt forbedret.

Kommunens senere afgørelse om, at der var grundlag for forlængelse, havde herefter virkning fra varighedsbegrænsningens indtræden og ikke først fra tidspunktet for kommunens efterfølgende afgørelse om forlængelse.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at det var særdeles kritisabelt, at kommunen ikke havde anvendt arbejdsevneметоден rettidigt forud for varighedsbegrænsningens indtræden, som foreskrevet i reglerne, så der kunne træffes rettidig afgørelse om forlængelse. Erstatning for eventuelt økonomisk tab som følge af manglerne ved sagsbehandlingen hørte under domstolene.

Sagsfremstilling:

Kommunen traf den 30. maj 2008 afgørelse om, at afgørelsen om forlængelse af sygedagpenge blev udsat i op til 4 uger fra varighedsbegrænsningens indtræden den 31. maj 2008.

Årsagen var, at der ikke forelå en færdig ressourceprofil, og at sagen skulle vurderes med henblik på at afklare behovet for yderligere lægelige oplysninger.

Derefter ville kommunen tage stilling til, om sygedagpengene kunne forlænges.

Under udsættelsen af afgørelsen ville der ikke blive udbetalt dagpenge. Der var mulighed for at søge kontanthjælp i Jobcentret.

Kommunen traf den 9. juli 2008 afgørelse om, at der var ret til forlængelse af dagpengeperioden i op til 26 uger regnet fra 31. maj 2008.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse, idet nævnet fandt, at der var ret til dagpenge i op til 26 uger, regnet fra kommunens efterfølgende afgørelse om forlængelse den 9. juli 2008.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at kommunen først denne dag havde truffet afgørelse om, at hun opfyldte betingelserne for at få forlænget udbetaling af sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2.

Nævnet lagde vægt på, at kommunen ikke som sket ved afgørelse af 30. maj 2008 gyldigt kunne standse dagpengeudbetalingen foreløbigt ved varighedsbegrænsningens indtræden den 31. maj 2008 med den begrundelse, at kommunen ikke havde nået at udfærdige en ressourceprofil. Efter lovens § 28 skulle kommunen anvende arbejdsevneметоден, for udbetalingen af sygedagpenge kunne ophøre på grund af varighedsbegrænsningen.

Det bemærkedes samtidig, at kommunen ikke kunne standse udbetalingen foreløbigt under kortere tids afventen af oplysninger, der forventedes at give et væsentligt bedre afgørelsesgrundlag, hvis den senere fremkomst af oplysningerne skyldtes kommunens egen sagsbehandling.

Kommunen klagede over beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen blev det anført, at det var kommunens vurdering, at det hidtil ikke havde været muligt at foretage en administrativ forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge efter varighedsbegrænsningens indtræden, men at en af forlængelsesbetingelserne altid skulle være opfyldt ved varighedsbegrænsningens indtræden, for at udbetalingen af sygedagpenge kunne forlænges.

Efter beskæftigelsesankenævnets afgørelse kunne udbetalingen af sygedagpenge forlænges administrativt fra den 1. juni 2008 til den 8. juli 2008.

Kommunen var enig med beskæftigelsesankenævnet, for så vidt angik, at afgørelse af den 30. maj 2008 ikke var truffet på et gyldigt grundlag, men fandt samtidig, at efter hidtidig praksis skulle en af forlængelsesbetingelserne være opfyldt, for at der fortsat kunne udbetales sygedagpenge.

I den aktuelle sag ville der blive udbetalt sygedagpenge i ovennævnte periode uden forlængelsesgrund.

Beskæftigelsesankenævnet bemærkede ved genvurderingen, at det ikke var korrekt, at en af de 6 forlængelsesbestemmelser i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, altid skulle være opfyldt, for at sygedagpenge kunne udbetales efter varighedsbegrænsningens indtræden.

Der kunne således være tale om fortsat udbetaling med hjemmel i forvaltningsretlige regler, f.eks. reglen om at ydelsen ikke kunne standses med tilbagevirkende kraft. Som et andet eksempel kunne nævnes sygedagpengelovens § 28, hvorefter kommunen skulle anvende arbejdsevne metoden, før udbetalingen af sygedagpenge kunne ophøre på grund af varighedsbegrænsningen.

Sagen blev behandlet i principielt møde for at belyse, om kommunen gyldigt kunne standse udbetalingen af dagpenge foreløbigt ved varighedsbegrænsningens indtræden den 31. maj 2008 med den begrundelse, at man ikke havde nået at udfærdige ressourceprofil.

Afgørelse:

Kommunen havde med rette standset udbetalingen af dagpenge på tidspunktet for varighedsbegrænsningens indtræden.

Kommunen måtte derfor udsætte afgørelsen om forlængelse af udbetalingen af dagpenge i 4 uger, da det forventedes, at beslutningsgrundlaget på det tidspunkt ville blive væsentligt forbedret.

Kommunens senere afgørelse om, at der var grundlag for forlængelse, havde herefter virkning fra varighedsbegrænsningens indtræden pr. den 31. maj 2008 og ikke først fra tidspunktet for kommunens efterfølgende afgørelse om forlængelse.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at det var særdeles kritisabelt, at kommunen ikke havde anvendt arbejdsevne metoden rettidigt forud for varighedsbegrænsningens indtræden, som foreskrevet i reglerne, så der kunne træffes rettidig afgørelse om forlængelse. Erstatning for eventuelt økonomisk tab som følge af manglerne ved sagsbehandlingen hørte under domstolene.

Særligt om standsningen af dagpenge ved varighedsbegrænsningens indtræden:

Kommunen skulle standse udbetalingen af dagpenge ved varighedsbegrænsningens indtræden den 31. maj 2008.

Kommunen havde således ikke hjemmel til at forlænge udbetalingen administrativt efter varighedsbegrænsningens indtræden udelukkende med henvisning til, at kommunen ikke rettidigt havde anvendt arbejdsevne metoden. Det var en betingelse for forlængelse af dagpengene, at en af forlængelsesgrundene udtrykkeligt var opfyldt.

Ifølge lovtæksten gælder, at før udbetalingen af sygedagpenge kan ophøre på grund af varighedsbegrænsningen, skal kommunen anvende arbejdsevne metoden i form af beskrivelse, udvikling og vurdering af en persons arbejdsevne med henblik på at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at dette var en garantiforskrift, og at det normalt medførte ugyldighed, hvis reglen ikke var overholdt. Manglende overholdelse af reglen medførte dog ikke, at udbetalingen kunne forlænges, uden at der samtidig var et udtrykkelig grundlag for forlængelse.

Der var herved lagt vægt på bemærkningerne til sygedagpengelovens § 28. Det fremgår heraf, at det med bestemmelsen fastlægges i overensstemmelse med praksis, at der forud for en afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge er en pligt for kommunen til at anvende arbejdsevne metoden med henblik på at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension.

Efter praksis er det udtrykkeligt fastlagt, at arbejdsevne-metoden skal anvendes, men at det er en forudsætning for forlængelse af dagpengeudbetalingen, at en af de særlige betingelser for forlængelse er opfyldt. Der kan herved henvises til artikel i Nyt fra Ankestyrelsen nr. 1 - februar 2005 om ressourceprofil i dagpengesager og de deri nævnte Principafgørelser.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt derfor, at kommunen med rette havde meddelt, at dagpengeudbetalingen ophørte.

Særligt om udsættelse af afgørelsen om forlængelse af dagpenge.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at det var særdeles kritisabelt, at kommunen ikke havde anvendt arbejdsevne-metoden, før varighedsbegrænsningen indtrådte, og at kommunen derfor ikke kunne tage rettidig stilling til, om der var grundlag for forlængelse.

Beskæftigelsesudvalget gjorde opmærksom på, at anvendelsen af arbejdsevne-metoden var en fremadskridende proces, og at den skulle integreres i tilstrækkeligt omfang under opfølgningen af dagpengesagen og ikke først iværksættes i forbindelse med varighedsbegrænsningens indtræden. Desuden fandtes det beklageligt, at dagpengene var standset med meget kort varsel. Erstatning for eventuelt økonomisk tab som følge af manglerne ved sagsbehandlingen hørte under domstolene.

Ankestyrelsen fandt dog, at kommunen i det konkrete tilfælde kunne træffe afgørelse om, at en afgørelse om forlængelse af dagpengeudbetalingen måtte udsættes i 4 uger med henblik på anvendelse af arbejdsevne-metoden. Der henvises til Principafgørelse D-2-08 om udsættelse af afgørelse om forlængelse af dagpengeudbetalingen.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrede således beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

Afgørelsen medførte ikke, at klageren skulle tilbagebetale dagpenge, der var modtaget i overensstemmelse med beskæftigelsesankenævnets afgørelse.